

A negyvenedik vers rejtett története – harminckettedik szám

Ezékiel tizenharmadik száma

Jeff Pippenger

2026-10-02

Ezékiel könyvében a figyelmeztető üzenet az „ostrom jele”. Amikor az ostrom megkezdődött, Ezékiel felesége meghalt, és Ezékiel azt a parancsot kapta, hogy ne gyászolja az ő halálát. Az ő halála, amelyet az kísért, hogy Ezékiel nem gyászolta meg az ő halálát, az ostromot és Jeruzsálem közelgő pusztulását jelképezte. Az ő cselekedetei és az asszony halála figyelmeztető jelül szolgálnak, előképezve egy jövőbeni figyelmeztető jelet, amelyet Jézus mint a „pusztító utálatosságot” állított elé.

Amikor azért meglátjátok a pusztító utálatosságot, amelyről Dániel próféta szólt, a szent helyen állni — aki olvassa, értse meg —. Máté 24:15.

Amikor a római hadijelvényeket a templom körzetén belül helyezték el, a jeruzsálemi keresztényeknek menekülniük kellett a városból. Jeruzsálem pusztulásának jelére vonatkozó két tanú hangsúlyozza annak komolyságát, hogy az ostrom előtt felismerjék a „jelet”, és az ihletés továbbá azonosítja, hogy e két tanú „közvetlenebb alkalmazását” az utolsó napokban találja meg. Krisztusnak Jeruzsálem pusztulására vonatkozó figyelmeztetéséről szólva, összefüggésben azzal, hogy Ezékiel és János templomi látomásban voltak, White testvérnő így írt:

„Noha e próféciák Jeruzsálem pusztulásakor részben beteljesedtek, közvetlenebb alkalmazásuk az utolsó napokra vonatkozik.”

„Nagy és ünnepélyes események küszöbén állunk. A prófécia gyorsan teljesedik. Az Úr az ajtó előtt áll. Hamarosan olyan időszak nyílik meg előttünk, amely minden élő számára mindent felülmúló jelentőségű lesz. A múlt vitái újra felélednek; új viták támadnak majd. Azok a jelenetek, amelyek világunkban le fognak játszódni, még álmainkban sem merültek fel.”

Testimonies, 5. kötet, 753.

A negyedik fejezetben Ezékiel arra kapott utasítást, hogy egy olyan példázatot játsszon el, amely az „ostrom jelét” hangsúlyozta. Ezékiel könyvében ötször játszott el egy példázatot, amelyet testvérei nem voltak hajlandók meglátni. Ezékiel ötször szólt testvéreihez, és ők nem voltak hajlandók meghallani. Eljátszott példázatait és üzeneteit a balga szüzek ötszörös osztályát szemléltetik, akik megtagadják a „tudásnak” az ő példázataihoz és szavaihoz kapcsolódó gyarapodásának befogadását. Ezek a szavak és példázatok közvetlen kapcsolatban álltak Jeruzsálem pusztulásával, amelynek „még közvetlenebb alkalmazása az utolsó napokra” vonatkozik.

Te pedig, embernek fia, végy magadnak egy téglát, tedd magad elé, és rajzold rá a várost, Jeruzsálemet. Azután indíts ostromot ellene, építs ellene ostromművet, emelj ellene sáncot,

állíts tábornok is ellene, és helyezz el körös-körül feltörő kőket ellene. Majd végig magadnak egy vasserpénzt, és állítsd azt vasfalként magad és a város közé; fordítsd arcodat ellene, hogy ostrom alatt legyen, és ostromold azt. Jel legyen ez Izráel házában.

Feküdj hát a bal oldaladra, és vedd arra Izráel házában bűnét: annyi napig, ameddig azon fekszel, viseld az ő bűnüket. Mert én az ő bűnük esztendeit a napok száma szerint róttam rád: háromszázkilencven napot; így viseld Izráel házában bűnét. És amikor ezeket betöltötted, feküdj ismét a jobb oldaladra, és viseld Júda házában bűnét negyven napig: egy-egy napot egy-egy esztendőül rendeltem neked. Azért fordítsd arcodat Jeruzsálem ostroma felé, és karod legyen mezíten, és prófétáld ellene. És ímé, köteleket vetek rád, hogy ne fordulhass egyik oldaladról a másikra, míg be nem töltöd ostromod napjait. Ezékiel 4:1–8.

Jel##

A „jel” szó Ezékiel könyvében kilenc alkalommal fordul elő. A negyedik fejezetben Jeruzsálem ostroma a „jel” Izráel háza számára. A tizenkettedik fejezetben Ezékiel ismét „jel”, amely Jeruzsálem ostromát és pusztulását azonosítja.

Embernek fia, te a pártütő ház közepette laksz, amelynek szeme van a látásra, mégsem lát; füle van a hallásra, mégsem hall; mert pártütő ház az. Ezért hát, embernek fia, készíts magadnak holmit az elköltöztetéshez, és költözz el nappal az ő szemük láttára; költözz el a helyedről más helyre az ő szemük láttára: talán megfontolják, jóllehet pártütő ház az. Azután vidd ki a holmidat nappal az ő szemük láttára, mint az elköltöztetéshez való holmit; te pedig menj ki estefelé az ő szemük láttára, amiképpen fogságba mennek. Törd át a falat az ő szemük láttára, és azon vidd ki. Az ő szemük láttára vedd a válladra, és vidd ki a szürkületben; takard el arcodat, hogy ne lásd a földet; mert jellel tettelek téged Izráel háza számára. Ezékiel 12:2–6.

Amikor a lázadó ház látta a megjelenített példázatot, nem tudta, mit jelent, ezért megkérték Ezékielt, hogy magyarázza meg.

Embernek fia, vajon nem mondta-e neked Izráel háza, ez a lázadó ház: Mit cselekszel? Mondd nekik: Így szól az Úr Isten: Ez a teher a fejedelmekre vonatkozik, aki Jeruzsálemben van, és Izráel egész házára, akik közöttük vannak. Mondd: Én vagyok a ti jeltek; amint én cselekedtem, úgy cselekednek majd velük: elköltöztetnek, és fogságba mennek. Ezékiel 12:9–11.

Jeruzsálem ostroma jel Isten népe számára az utolsó napokban.

„Az ősi próféták mindegyike kevésbé a maga korához, mint a miénkhez szólt, úgyhogy prófétálásuk számunkra van érvényben. „Mindezek pedig példaképpen estek rajtok; megírtattak pedig a mi ítélsünkre, akikhez a világ végei érkeztek.” 1Korinthus 10:11. „Aki nekik megjelentetett, hogy nem maguknak, hanem nekünk szolgáltak azokkal, amik most hirdettetnek néktek azok által, akik a mennyből alászállott Szentlélek által hirdették néktek az evangéliumot; amelyekbe angyalok vágyakoznak betekinteni.” 1Péter 1:12....”

„A Biblia e végső nemzedék számára halmozta fel és foglalta egybe kincseit. Az ószövetségi történelem minden nagy eseménye és ünnepélyes mozzanata megismétlődött, és ismétlődik az egyházban ezekben az utolsó napokban.” Selected Messages, 3. könyv, 338–339.

Ugyanezen a napon

Ezékiel a „Jeruzsálem ostromáról és pusztulásáról” szóló szemléltető példázatban jelül szolgál Isten népe számára az utolsó napokban.

És a kilencedik esztendőben, a tizedik hónapban, a hónap tizedik napján szóla hozzám az Úr igéje, mondván: Embernek fia, jegyezd fel magadnak e nap nevét, éppen e mai napét: Babilon királya éppen e mai napon fordult Jeruzsálem ellen.

És mondj példázatot a pártütő háznak, és szólj hozzájuk: Így szól az Úr Isten: Tedd fel a fazekat, tedd fel, és önts vizet is bele. Gyűjtsd bele darabjait, minden jó darabot, a combot és a lapockát; töltsd meg válogatott csontokkal. Vedd a nyáj színét-javát, és rakj csontokat is alája, és forrald fel erősen, hadd főjenek benne csontjai is. Azért így szól az Úr Isten: Jaj a vérontó városnak, a fazéknak, amelyben benne van szennye, és amelyből nem ment ki a szennye! Darabonként szedd ki belőle; ne essen rá sors. Mert vére benne van közepette; a kopár szikla tetejére tette azt; nem a földre öntötte, hogy porral befedjék; hogy haragot gerjessen, hogy bosszút álljanak: a kopár szikla tetejére tettem vérét, hogy be ne fedzessék.

Ezért így szól az Úr Isten: Jaj a vérontó városnak! Naggyá teszem én is a tűzrakást. Rakj rá fát, gyűjts tüzet, főzd meg a húst, fűszerezd jól, és égiyenek el a csontok is. Azután állítsd üresen annak paraszára, hogy felhevüljön a reze, és izzon, hogy tisztátalansága megolvadjon benne, és szennye megemésztessék. Hazugságaival fárasztotta magát, de nagy szennye nem távozott ki belőle: szennye a tűzbe kerül. Tisztátalanságodban fajtalanlás van; mivel megtisztítottalak téged, és te nem tisztultál meg, többé nem tisztulsz meg tisztátalanságodból, míg haragomat meg nem nyugtatom rajtad. Én, az Úr, megmondtam: úgy lesz, és megcselekszem; nem tágitok, nem kegyelmezek, és nem bánom meg; utaid és cselekedeteid szerint ítélnék meg téged — ezt mondja az Úr Isten.

És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: Embernek fia, íme, egy csapással elveszem tőled szemeid gyönyörűségét; de ne gyászolj, ne sírj, és könnyeid se folyjanak. Némán sóhajtozzál, a halottért való gyászt ne tarts; fejedet kösd magadra, saruidat vedd lábaidra, ajkadat ne takard be, és emberek kenyerét ne egyed. Reggel szóltam a néphez, estére pedig meghalt a feleségem; és reggel úgy cselekedtem, amint parancsolatot kaptam. Akkor ezt mondta nekem a nép: Nem mondod-e meg nekünk, mit jelentenek ránk nézve ezek a dolgok, hogy így cselekszel?

Akkor feleltem nekik: Az Úr beszéde szólt hozzám, mondván: Szólj Izráel házának: Így szól az Úr Isten: Íme, megfertőztetem szenthelyemet, a ti erőtök ékességét, szemetek kívánságát és lelketek szánalmának tárgyát; fiaitok és leányaitok pedig, akiket hátrahagyatok, fegyver által hullanak el. És úgy cselekedtek majd, ahogyan én cselekedtem: bajusztokat nem fedtek be, és emberek kenyerét nem eszitek. Fejdíszetek fejeteken lesznek, saruitok lábaitokon; nem gyászoltok és nem sírtok, hanem elsenyvedtek vétkeitek miatt, és nyögtök egymás felé. Így lesz Ezékiel nektek jellé: mindazok szerint cselekesztek majd, amiket ő cselekedett; és amikor ez bekövetkezik, megtudjátok, hogy én vagyok az Úr Isten. Ezékiel 24:1–24.

Ezékiel olyan jel, amely azonosítja Jeruzsálem ostromának kezdetét és pusztulásának végső beteljesedését, és azt követően a laodiceai Hetednap Adventista egyház tagjainak fogságba vitelét.

„Amikor Krisztus letekintett az Olajfák hegyének ormáról, látta, hogy ez az állapot minden egyházban fennáll. A figyelmeztetések mindazokhoz szólnak, akik Jeruzsálem népének nyomdokain járnak, amely oly nagy világosságot kapott. Ez a nép intő példaként áll előttünk. Azáltal, hogy korunkban elvetik Isten figyelmeztetéseit, az emberek megismétlik Jeruzsálem bűnét. Az Úr látja azt, amit az emberi eszköz nem lát és nem is akar látni: minden emberi terv következményét Battle Creekben. Ő megtett mindent, amit Isten megtehetett. Világosságot ragyogtatott a nép szeme elé, hogy bűneik ne jussanak el arra a határra, ahol a bűnbánat többé nem érezhető. Ám az igazságos és méltányos elvektől való hosszú idejű eltávolodás folyamata által az emberek olyan állapotba helyezték magukat, ahol a világosság és az igazság, az igazságosság és az irgalom többé nem ismerhető fel. Ez az eljárás természetüknek legbensőbb részévé vált.” Testimonies, 8. kötet, 68.

Az Alfa és az Omega két tanúja

Ezékielt természetfölötti módon némává tették, és tudtára adták, hogy amikor Jeruzsálem elesik, ismét képes lesz megszólalni, és akkor „jel” lesz. Az, hogy Ezékiel nem gyászolta felesége halálát, jelentette az ostrom kezdetén az alfa-jelet, és hogy Ezékiel szája megnyílt, amikor Jeruzsálem elesett, az volt az ómega-jel. Az ostromot a pusztulásig jel kíséri a kezdetén és a végén. Ugyanezen szemléltetésen belül az alfa- és ómega-jel második tanúbizonysága úgy jelenik meg, hogy „Ezékiel szemeinek gyönyörűsége” halála az alfa, míg a nép „szemeinek gyönyörűsége” halála az időszak ómega-jele. A másfél éves időszak az alfa és az ómega két tanúbizonyságát hordozza. Ezékiel feleségének halála a sereg fogságba vitelét és letiprását jelképezte, Jeruzsálem ómega-halála pedig a szentély letiprását jelképezte.

Így lesz Ezékiel számotokra jel: mindaz szerint, amit ő cselekedett, ti is úgy cselekedjetek; és amikor ez bekövetkezik, megtudjátok, hogy én vagyok az Úr Isten. És te, embernek fia, vajon nem azon a napon lesz-e ez, amikor elveszem tőlük erősségüket, dicsőségük örömét, szemük kívánságát és azt, amihez lelkük ragaszkodik: fiaikat és leányaikat? Azon a napon pedig, aki megmenekül, eljön hozzád, hogy füleddel halljad azt. Azon a napon megnyílik a szád a megmenekülthöz, és szólni fogsz, és nem leszel többé néma; és jellé leszel számukra, és megtudják, hogy én vagyok az Úr. Ezékiel 24:24–27.

Hat halál

Ezékiel feleségének halála az ostrom kezdetét és Jeruzsálem halálát jelzi, aki prófétai értelemben Krisztus menyasszonya; egyúttal szemlélteti a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvényt is, amelyet egy, az ostrom által jelképezett időszak előz meg. Az ostrom időszaka és a pusztulás két különálló, jóllehet közvetlenül összekapcsolódó határjel. Az ostrom egy időszak, a pusztulás pedig egy időpont. A pusztulás a vasárnaptörvény, amelyet a fenevad képmása kialakulásának időszaka előz meg. A fenevad képmásának időszaka a fenevad bélyegével zárul. Amikor Jézus a Máté huszonnegyedik fejezetében azonosította Jeruzsálem pusztulásának jelét, Nőé napjaira is hivatkozott.

Miképpen pedig Nőé napjaiban volt, akképpen lesz az Emberfiának eljövetele is. Mert amiképpen az özönvíz előtti napokban ettek és ittak, házasodtak és férjhez mentek mind ama

napig, amelyen Noé bement a bárkába, és semmit sem vettek észre, mígnem eljött az özönvíz, és mindnyájukat elragadta: akképpen lesz az Emberfiának eljövetele is. Máté 24:37–39.

Noé napjaiban a kegyelmi idő ajtaja bezárult, előképezve ezzel a hamarosan eljövendő vasárnapi törvényt, amelyet szintén előképez az ajtó bezárulása 1844. október 22-én. Az 1844. augusztus 12–17. között tartott exeteri tábori összejöveteltől számított időszak egy olyan prófétai időszakot jelképez, amely a bezárt ajtóhoz vezet.

Noé napjaiban Noé a harmadik angyalt jelképezte, és a harmadik angyal 1844. október 22-ének bezárt ajtajához érkezett. Noé napjaiban, amelyek Jézus szerint olyanok lesznek, mint „az emberfiának eljövetele”, a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetének három angyala a bezárt ajtóhoz vezetett. William Miller az első angyal üzenetét képviselte, és Noé napjaiban Énók által volt előképezve. Júdas Énók üzenetét Miller üzenetével párhuzamosként azonosítja.

Énók is, aki Ádámtól fogva a hetedik volt, ezekről prófétált, mondván: Íme, eljő az Úr az ő szentjeinek tízezeivel, hogy ítéletet tartson mindenek felett, és meggyőzzön minden istentelent mindazokról az ő istentelen cselekedeteikről, amelyeket istentelenül cselekedtek, és mindazokról a kemény beszédekről, amelyeket az istentelen bűnösök ellene szóltak. Júdas 1:14, 15.

Miller első angyali üzenete meghirdette az „ítéletet”, amint azt Énók üzenete előképezte. Énók kezdetét az jelöli meg, hogy ő „Ádámtól fogva a hetedik”. Miller üzenete az északi királyság ellen szóló „hét idő” beköszöntével kezdődött, és annak megérkezésével ért véget, majd negyvenhat évvel később, 1844. október 22-én érkezett el a harmadik angyal, amikor a déli királyság ellen szóló „hét idő” beteljesedett. Mind Énók, mind Miller, akik az ítélet órájának hírnökei voltak, azzal kezdték, hogy a hetes szám azonosításra került. Az az időszak, amely Énókkal kezdődött, a hét nappal ért véget, amely alatt az állatok bementek a bárkába, mígnem az ajtó természetfeletti módon bezárult. Jézus mindig a kezdet által szemlélteti a véget.

Énok nemzette Metusélahot, aki viszont Lámecket nemzette. Lámek és Metusélah a második angyal üzenetét képviselik, valamint az éjféli kiáltás üzenetét is. Az éjféli kiáltás a bezárt ajtóig haladt előre, és ezért Metusélah jelképezi, aki az özönvíz évében halt meg. Lámek a második angyal üzenetét képviselte, és Lámek öt évvel az özönvíz előtt halt meg. Az az öt esztendő, amely Lámek halálától Metusélah haláláig telt el, amikor az ajtó bezárult, előképe volt Ezékiel menyasszonya halálának, amely annak az időszaknak a kezdetét jelezte, amely Krisztus menyasszonyának halálához vezetett, akit Metusélah jelképezett.

Énok az 1798-ban megérkező első angyalt jelképezte, Lámek az 1844. április 19-én megérkező második angyalt jelképezte, Metusélah pedig az éjféli kiáltást jelképezte Exetertől az 1844. október 22-i bezárt ajtóig, amelyet Noé jelképezett. A Lámek halálától Metusélah haláláig terjedő öt év az i. e. 587-től i. e. 586-ig terjedő másfél évet jelképezte. Ez az öt év Lámeektől Metusélahig az 1448-tól 1453-ig terjedő öt évet jelképezi.

1448. október 31-én meghalt Ióannész Palaiologosz, és testvére, XI. Konstantin (az utolsó Konstantin) engedélyt kért az iszlám török hatalomtól, hogy elfoglalhassa Kelet-Róma trónját. Az

ő alávételére 1299. július 27-én beteljesítette a Jelenések könyve kilencedik fejezetében szereplő második százötven évet, amely a tizedik versben van kijelentve. Öt évvel Ióannész Palaiologosz halála után testvére, XI. Konstantin Konstantinápoly falainál halt meg, miközben II. Mehmed meghódította Kelet-Róma bizánci birodalmát. A Mehmed a Mohammed török származéka, így az első Mohammed halála 632-ben, amely megkezdte a Jelenések könyve kilencedik fejezetének első százötven éves próféciáját (amely az ötödik versben található), a második Mohammed keze által bekövetkezett utolsó Konstantin halálával ért véget nyolcszázhuszonegy évvel később. Öt évvel halála előtt Mohammed megjövendölte Róma bukását, és azt a második Mohammed nevű török vitte véghez.

Konstantin, az utolsó, a tizenegyedik, Konstantinápoly csatájában halt meg, ily módon azonosítva a bátyja, János halálától az ő haláláig terjedő öt évet. Ezt az öt évet előképezte az az öt esztendő, amely Lámek, a fiú halálától Metuzsálem, az atya haláláig telt el, öt évvel később, amikor az ajtó bezárult a bárkán. Így Ezékiel menyasszonyának halálát Lámek halála előképezte, és együtt tanúbizonyságot tesznek Palaiologosz János 1448-ban bekövetkezett haláláról. Metuzsálem ezt követő halála egybeesik Krisztus menyasszonyának halálával és Jeruzsálem pusztulásával Kr. e. 586-ban, és együtt egybeesnek a tizenegyedik Konstantin halálával.

Annak a prófétai időszaknak három tanúja, amely halállal kezdődik és halállal végződik, a fenevad képmásának kialakulási időszakát szemlélteti, amely a fenevad bélyegével zárul; és ez összhangban áll az éjféli kiáltás kihirdetésével a millerita történelemben, valamint a fenevad képmásának kialakulásával jelenlegi történelmünkben, amely a fenevad bélyegével zárul. Amikor a fenevad bélyege beteljesedik a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény által, a prófétai „szólás” elérkezik, összhangban azzal, hogy Ezékiel saját elhatározásából képes volt „szólni”, amikor Jeruzsálem elpusztult.

Beszéd

A vasárnapi törvény idején, amelyet Jeruzsálem pusztulása jelképez előre, az Egyesült Államok prófétai megszólalása akkor válik nyilvánvalóvá, amikor a hamis próféta sárkányként szól.

És láttam egy másik fenevadat feljönni a földből; és két sarva volt, a Barányéhoz hasonló, és úgy szólt, mint a sárkány. Jelenések 13:11.

A vasárnaptörvénynél Bálám harmadszor is megüti a szamarát, és akkor a szamar meg szólal.

És az ÚR megnyitotta a szamar száját, és az így szólt Bálámhoz: Mit cselekedtem ellened, hogy immár harmadszor vertél meg engem? Bálám pedig ezt mondta a szamárnak: Mert csúfot üztél belőlem; bárcsak volna kard a kezemben, bizony most megölnélek. A szamar pedig ezt mondta Bálámnak: Avagy nem a te szamarad vagyok-e én, amelyen mind ez ideig attól fogva lovagoltál, hogy a tied lettem? Szoktam-e valaha így cselekedni veled? Ő pedig azt felelte: Nem. 4Mózes 22:28–30.

A hamis próféta a vasárnaptörvénynél szól, és az iszlám is a vasárnaptörvénynél szól. Mindkettő prófétai értelemben hamis próféta. A vasárnaptörvénynél Habakuk „látomása”, amely késlekedett, megszólal.

Mert e látomás még a rendelt időre szól, de a végén megszólal, és nem hazudik: ha késlekedik is, várj rá; mert bizonyosan eljön, nem marad el. Habakuk 2:3.

Habakuk az igaz próféta, aki a hamis prófétákkal ellentétben szól. Habakuk „látomása” a korábban néma Ezékiel szája által szól, akinek szája azután megnyílik. Az ígéret, hogy Isten szája lesz, Jeremiásnak adatott.

Miért szüntelen az én fájdalom, és gyógyíthatatlan az én sebem, amely nem akar meggyógyulni? Olyanná leszel-e számomra, mint a csalóka patak, mint a vizek, amelyek eltűnnek? Azért így szól az Úr: Ha megtérsz, visszahozlak téged, és megállsz előttem; és ha elválasztod a drágát a hitványtól, olyanná leszel, mint az én szám: ők térjenek meg hozzád, de te ne térj öhozzájuk. Jeremiás 15:18, 19.

A vasárnapotörvényénél Zakariás kilenchónapos némasága akkor ért véget, amikor megszólalt, és megerősítette, hogy fiának János lesz a neve. Zakariás azokat a vezetőket jelképezte, akik nem hisznek a harmadik angyal üzenetének, János pedig az Illés-mozgalmat, azt az egyházat jelképezte, amely bevezeti Krisztus második eljövételét.

Zakariás pedig ezt mondta az angyalnak: Miről tudhatom meg ezt? Mert én vén ember vagyok, és a feleségem is igen előrehaladott korban van. Az angyal pedig felelvén, ezt mondta neki: Én Gábiel vagyok, aki az Isten színe előtt állok; és azért küldettem, hogy szóljak neked, és hirdessem neked ezeket az örömhíreket. És íme, megnémulsz, és nem leszel képes szólni mindama napig, amelyen ezek meglesznek, mivel nem hittél az én beszédeimnek, amelyek beteljesednek a maguk idejében.

A nép pedig várta Zakariást, és csodálkozott, hogy oly sokáig időzött a templomban. És amikor kijött, nem tudott szólni hozzájuk; ekkor felismerték, hogy látomást látott a templomban, mert integetett nekik, és néma maradt. Lukács 1:18–22.

Zakariás a papok nyolcadik rendjéhez tartozott.

Júdea királyának, Heródesnek napjaiban volt egy Zakariás nevű pap, Abija rendjéből; és a felesége Áron leányai közül való volt, és Erzsébetnek hívták. Mindketten igazak voltak Isten előtt, az Úr minden parancsolatában és rendelésében feddhetetlenül jártak. És nem volt gyermekük, mivel Erzsébet meddő volt, és mindketten igen előrehaladott korúak voltak már. Történt pedig, hogy miközben papi szolgálatát végezte Isten előtt rendjének beosztása szerint, a papi tisztség szokása szerint rá esett a sors, hogy bemenjen az Úr templomába és tömjént gyújtson. És a nép egész sokasága odakinn imádkozott a tömjénezés órájában. Lukács 1:5–10.

Valamennyi próféta az utolsó napokat jelképezi, és Zakariás bement a templomba, miként Ezékiel is. A papok nyolcadik rendjéből való volt, ami Noé bárkájának ama nyolc lelkét jelképezi, akik a régi világból az újba mentek át. Mind ő, mind a felesége feddhetetlen volt, de Zakariás kételkedni fog Gábiel szavaiban. A millerita mozgalom filadelfiaiként (feddhetlennékként) kezdődött, de 1856-ban laodiceaiakká ment át. Az utolsó napokban az angyal üzenete a harmadik angyal üzenete, és Gábielnek Zakariáshoz intézett üzenete a harmadik angyal üzenetét jelképezi, valamint Illés üzenetét is, miként azt Keresztelő János képviseli.

És megjelent neki az Úr angyala, a füstölőoltár jobb oldalán állva. Amikor Zakariás meglátta őt, megrettent, és félelem szállta meg. De az angyal így szólt hozzá: Ne félj, Zakariás, mert meghallgattattott a te könyörgésed; feleséged, Erzsébet fiút szül neked, és nevezd őt Jánosnak. És örömed és vigasságod lesz; és sokan örvendeznek majd az ő születésén. Mert nagy lesz az Úr előtt, bort és részegítő italt nem iszik, és betelik Szentlélekkel már anyja méhétől fogva. És Izráel fiai közül sokakat megtérít az Úrhoz, az ő Istenükhöz. És őelőtte jár majd Illés lelkével és erejével, hogy az atyák szívét a gyermekekhez fordítsa, és az engedetlenekeket az igazak bölcsességére; hogy az Úrnak felkészült népet készítsen. Zakariás pedig így szólt az angyalhoz: Miről tudhatom meg ezt? Mert én vén ember vagyok, és a feleségem is előrehaladott korú. Az angyal pedig felelvén, monda neki: Én Gábiel vagyok, aki az Isten színe előtt állok; és azért küldettem, hogy szóljak neked, és hirdessem neked ezeket az örömhíreket. Lukács 1:11–19.

Zakariás kételkedett abban, hogy az eljövendő Illésről szóló üzenet beteljesedik.

Íme, elküldöm nektek Illés prófétát, mielőtt eljön az Úr nagy és rettenetes napja: És az atyák szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig atyáikhoz, hogy el ne jöjjenek, és átokkal ne sújtsam a földet. Malakiás 4:5, 6.

White testvér Ezékiel kilencedik fejezetének megpecsételésével összefüggésben azonosítja, hogy a laodiceai hetednapos adventista egyház vezetőségét miért Zakariás hitetlensége jelképezte.

„Azok, akik nem éreznek fájdalmat saját lelki hanyatlásuk miatt, és nem gyászolják mások bűneit, Isten pecsétje nélkül maradnak. Az Úr megbízza követőit, a kezükben öldöklő fegyvereket tartó férfiakat: »Menjetek utána a városon át, és vágjatok le; szemetek ne kíméljen, és ne legyen bennetek irgalom sem; öreget, ifjat, szüzet, kisgyermeket és asszonyokat öldököljete le teljesen; de ne közeledjete senkihez, akin a jel van; és az én szenthelyemen kezdjétek.« Akkor a ház előtt levő véneken kezdtek.»

„Itt látjuk, hogy az egyház — az Úr szentélye — volt az első, amely megérezte Isten haragjának sújtását. A vének, azok, akiknek Isten nagy világosságot adott, és akik a nép lelki érdekeinek őrzőiként álltak, elárulták a rájuk bízott megbízatást. Azt az álláspontot foglalták el, hogy nem kell csodákat várnunk és Isten hatalmának olyan nyilvánvaló megnyilatkozását, mint a korábbi napokban. Az idők megváltoztak. Ezek a szavak megerősítik hitetlenségüket, és ezt mondják: Az Úr sem jót nem tesz, sem rosszat nem tesz. Túl irgalmas ahhoz, hogy ítélettel látogassa meg népét. Így a „Békesség és biztonság” a kiáltás azoknak az embereknek az ajkán, akik soha többé nem emelik fel szavukat, mint a trombita, hogy megmutassák Isten népének vétkeiket és Jákób házában bűneit. Ezek a néma ebek, amelyek nem akartak ugatni, azok, akik megsértett Isten igazságos bosszúját érzik meg. Férfiak, hajadonok és kisgyermek mind együtt vesznek el.” Testimonies, 5. kötet, 211.

Zakariás kételkedett a harmadik angyal üzenetében, amely Illés üzenete, s amely megismétli Keresztelő János történetét, valamint William Miller történetét is.

Öt hónap

Erzsébet öt hónapon át rejtette terhességét.

És ama napok után az ő felesége, Erzsébet fogant méhében, és öt hónapon át elrejtőzött, mondván: Így cselekedett velem az Úr azokban a napokban, amelyekben reám tekintett, hogy elvegye gyalázatomat az emberek között. A hatodik hónapban pedig elküldetett az Istentől Gábiel angyal Galilea egyik városába, amelynek neve Názáret. Lukács 1:24–26.

Zakariás a papok nyolcadik rendjéből való volt, összhangban fiának, Jánosnak a nyolcadik napon történő körülmetélésével, amikor Zakariás ismét beszélni fog. Ő és fia, János azt a nyolc lelket jelképezik, akik Noé bárkájában voltak, és akik öt hónapig, vagyis százötven napig el voltak rejtve az özönvíz vizei által hozott halál elől. A terhesség százötven napja és az özönvíz vizei egybeesnek a Jelenések könyve 9. fejezetében szereplő két öt hónapos időszakkal.

Zakariás és fia, János szintén azt szemléltetik, amikor a hetedik, laodiceai gyülekezet átmegy a nyolcadik, filadelfiai gyülekezetbe. Zakariás szolgálatától a nyolcadik rendben egészen fiának, Jánosnak a nyolcadik napon való körülmetéléséig egy prófétai időszak rajzolódik ki, amelyben a nyolcas szám jelöli a kezdetet és a véget. E prófétai időszakon belül van egy öt hónapos időszak, amely az elrejtettség idejét jelképezi.

A prófécia „megszólalása” azonosítja a hamarosan eljövendő vasárnapi törvényt, ezért Zakariás a vasárnapi törvény idején szólal meg, amikor fia pecsétet kap, amit a körülmetélés cselekménye jelképez. Abban a történetben, a vasárnapi törvényt megelőzően, amikor Zakariás megszólal, öt hónap végén, a hatodik hónapban Mária meglátogatja Erzsébetet, és a Szentlélek felkeni Erzsébetet, aki asszonyként Isten egyházának felkenését jelképezi négy hónappal a hamarosan eljövendő vasárnapi törvény előtt.

Azokban a napokban pedig Mária felkelt, és sietséggel a hegyvidékre ment, Júda egyik városába; és bement Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet. És lőn, hogy amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, a magzat megmozdult az ő méhében; és Erzsébet betelék Szentlélekkel. És fennszóval kiáltott, és monda: Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse. És honnét van ez nékem, hogy az én Uramnak anyja jó énhozzám? Mert íme, mihelyt a te köszöntésednek szava fülembe hatolt, a magzat örvendézzel mozdult meg az én méhemben. És boldog az, aki hitt; mert beteljesednek mindazok, amelyeket az Úr mondott néki. Lukács 1:39–45.

Öt hónap végén Erzsébet „nagy szóval” szólt Máriához, dicsérve Mária hitét Gábiel üzenetében, amely az utolsó napokban a harmadik angyal üzenete. Erzsébet férje, Zakariás hitetlenkedett, Mária azonban nem. Mária öt hónappal Zakariás után hallotta Gábiel üzenetét, ezért a harmadik angyalban való hite úgy van megjelölve, mint amely az öt hónap rejtett üzenetének kinyilatkoztatása után érkezik. Az öt hónap rejtett üzenete az utolsó napokban a Jelenések kilencedik fejezete ötödik versének első öt hónapja. Mária az utolsó napok egyházát jelképezi, amely elfogadja a harmadik angyal üzenetét, s ez magában foglalja az öt hónap különleges felnyitását közvetlenül az előtt, hogy a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény kihirdetése mintegy négy hónappal később elérkezik.

Mária látogatásának jelzőpontjainál az első és a második angyal mozgalma, amelyet Zakariás és Erzsébet képvisel, összekapcsolódik a harmadik angyal mozgalmával, amelyet Mária és József

képvisel. Zakariás egy olyan egyház tisztségviselőjét jelképezi, amely nem hitt a harmadik angyal üzenetében, József, az ács pedig egy önfenntartó munka által képviselt mozgalmat jelképez. Az adventizmus úgy ér véget, ahogyan kezdődött, és kezdetben is mozgalom volt, nem pedig szervezett egyházi struktúra. A száznegyvennégyezer mozgalma, amelyet József, Mária és Krisztus képvisel, közvetlen rokonságban áll a millerita mozgalommal, amelyet Zakariás, Erzsébet és János képvisel, és az 1863-as hitetlenséget Zakariás jelképezi. 1863 az első és a második angyal üzenetével szembeni hitetlenséget jelképezi, a harmadik angyal mozgalma pedig Mária hitét képviseli.

„Angyalok küldettek, hogy segítséget nyújtsanak a mennyből alászálló hatalmas angyalnak, és hangokat hallottam, amelyek úgy tűntek, mindenfelől felhangzanak: »Fussatok ki belőle, én népem, hogy ne legyetek részesei az ő bűneinek, és hogy ne kapjatok az ő csapásaiból. Mert az ő bűnei az égig hatottak, és Isten megemlékezett az ő gonoszságairól.« Ez az üzenet úgy tűnt, mintha a harmadik üzenethez járulna, ahhoz kapcsolódva, miként az éjféli kiáltás csatlakozott a második angyal üzenetéhez 1844-ben. Isten dicsősége megnyugodott a türelmesen várakozó szenteken, és ők félelem nélkül hirdették az utolsó ünnepélyes figyelmeztetést, Babilon bukását hangoztatva, és felszólítva Isten népét, hogy jöjjenek ki belőle, hogy elkerüljék annak rettenetes végzetét.” Early Writings, 277.

Két üzenet összekapcsolódását Mária Erzsébetnél tett látogatása jelképezi, és ez a pont akkor érkezett el, amikor az elrejtett öt hónap nyilvánvalóvá válik. Ez az a pont, ahol két prófécia összekapcsolódik, és együtt hirdettetik. Az egyiket Erzsébet hirdette, a másikat pedig Mária. Két üzenet összekapcsolódása azonosítja azt az időt, amikor az éjféli kiáltás összekapcsolódik a második angyal üzenetével, és ez a millerita történelemben az exeteri táborgyűlésen következett be.

Miután Erzsébet, majd Mária elmondták kijelentéseiket, „Mária pedig nála maradt mintegy három hónapig, azután visszatért az ő házába.” Lukács 1:56. Az Exeterből 1844. október 22-éig terjedő hatvanhat napos időszakot e négy hónap jelképezi, amely a közeli vasárnaptörvénynél zárult le, amikor Zakariás megszólalt. A négy hónap az éjféli kiáltás üzenetének hirdetési időszakát jelképezi, amely az öt elrejtett hónap üzenete után érkezik.

A millerita történelem két üzenete az első és a második angyal volt, és az első angyal üzenetét egy időprófécia beteljesedése hatalmazta fel, amely egy öt hónapos időszakkal kezdődött, s amely részben rejtve maradt egészen a beteljesedése előtt tíz nappal, 1840. augusztus 11-éig, amint azt Josiah Litch kifejtette. A második angyal üzenetének felhatalmazása az 1843-ra vonatkozó téves előrejelzés helyesbítése volt, amely az exeteri tábori összejövetelen történt, amint azt Samuel Snow kifejtette.

Az éjféli kiáltás kettős üzenetének hirdetése úgy van ábrázolva, mint egy rövid időszak az ajtó bezárulása előtt, amely Noé történetében egy öthónapos időszakot nyitott meg, s ez azzal zárult, hogy a bárka megült az Ararát hegyén. Az éjféli kiáltás hirdetésének időszaka a rejtett öt hónap pecsétjének feltörése után következik, amely 1840. augusztus 11-e előtt tíz nappal történt, és azután is, hogy az Úr elvonta kezét az 1843-as táblázaton általa elfedett jelképekről. Az augusztus 1-től 11-ig terjedő tíz nap egybeesik az Exetertől 1844. október 22-éig számított hatvanhat nappal,

és a kettős tanúbizonyság azonosítja, hogy a rejtett öt hónap feltöretése azzal a téves hirdetésnek a kiigazításával együtt történik, amely az első csalódást eredményezte, és arra az időre esik, amikor Mária a hatodik hónapban találkozik Erzsébettel és köszönti őt.

A vasárnaptörvénynél az Egyesült Államok sárkányként szól, az iszlám számára megszólal, és Habakuk látomása Jeremiás, Zakariás és Ezékiel szája által szól. A vasárnaptörvénynél Ezékiel jel, s így azt a zászlót jelképezi, amelyet a vasárnaptörvénynél emelnek fel. Az Ezékiel könyvében előforduló „jel” szó kilenc hivatkozása közül kettő a „szombatokat” az Isten és az emberiség egyesülését megjelenítő megszentelődés jeleként azonosítja.

De az én nevemért cselekedtem, hogy meg ne szentségteleníttessék a pogányok előtt, akik között voltak, akiknek szeme láttára megismertettem magamat velük, amikor kihoztam őket Egyiptom földjéről. Ezért kihoztam őket Egyiptom földjéről, és bevitettem őket a pusztába. És nekik adtam rendeléseimet, és megismertettem velük ítéleteimet, amelyek által, ha az ember cselekszi azokat, élni fog azok által.

Sőt, szombataimat is nekik adtam, hogy jelül legyenek köztem és közöttük, hogy megtudják, én vagyok az ÚR, aki megszentelem őket. De Izráel háza fellázadt ellenem a pusztában: rendeléseim szerint nem jártak, és megvetették ítéleteimet, amelyek által az ember, ha cselekszi azokat, él bennük; szombataimat pedig igen megfertőztették. Akkor azt mondtam, kiöntöm rájuk haragomat a pusztában, hogy megemésszem őket. De cselekedtem az én nevemért, hogy meg ne gyaláztassék a pogányok előtt, akiknek szeme láttára kihoztam őket. Sőt felemeltem kezemet is nekik a pusztában, hogy nem viszem be őket arra a földre, amelyet nekik adtam, a tejjel és mézzel folyóra, amely minden földnek ékessége; mivel megvetették ítéleteimet, és rendeléseim szerint nem jártak, hanem megfertőztették szombataimat, mert szívük bálványaik után járt. Mindazáltal szemem megszánta őket, hogy el ne pusztítsam őket, és nem vettem nekik teljes véget a pusztában. De ezt mondtam fiaimnak a pusztában: Ne járjatok atyáitok rendelései szerint, se ítéleteiket meg ne tartsátok, és bálványaikkal meg ne fertőztessétek magatokat. Én vagyok az ÚR, a ti Istenetek; az én rendeléseim szerint járjatok, és az én ítéleteimet tartsátok meg, és cselekedjétek azokat; És szenteljétek meg szombataimat, hogy jelül legyenek köztem és közöttetek, hogy megtudjátok, én vagyok az ÚR, a ti Istenetek. Ezékiel 20:9–20.

Ezékiel jelképezi a száznegyvennégyezer zászlaját, és az istenségnek az emberiséggel egyesült jele az Úr „szombatjai”. Ezékiel a jel az ostrom kezdetén, és ő a jel Jeruzsálem pusztulásakor is, amikor zászlóként felemeltetik. Az ostrom kezdetén azok is jelül szolgálnak, akik nem hajlandók látni és hallani, és megszenségtelenítik az Ő „szombatjait”.

Akkor eljöttek hozzám Izráel vénei közül némelyek, és leültek előttem. És az Úr igéje szólt hozzám, mondván: Embernek fia, ezek a férfiak bálványait szívükbe emelték, és bűnük botránykövét arcuk elé állították: vajon engedjem-e, hogy egyáltalán megkérdezzenek engem? Ezért szólj hozzájuk, és mondd nekik: Így szól az Úr Isten: Izráel házából minden ember, aki bálványait szívébe emeli, és bűnének botránykövét arca elé állítja, és odamegy a prófétához: én, az Úr, felelek annak, aki odamegy, bálványainak sokasága szerint; hogy megragadjam Izráel házát a saját szívében, mivel mindnyájan elidegenedtek tőlem bálványaik által.

Ezért mondd Izráel házának: Így szól az Úr Isten: Térjetelek meg, és forduljatok el bálványaitoktól, és fordítsátok el orcátokat minden utálatosságotoktól. Mert Izráel házából való minden ember, vagy az idegen, aki Izráelben tartózkodik, aki elszakad tőlem, és bálványait szívében állítja fel, és vétkének botránkoztató követ arcá elé helyezi, és a prófétához megy, hogy általa felőlem tudakozódjék: én, az Úr, magam felelek annak. És ellene fordítom arcomat annak az embernek, és jellé és példabeszéddé teszem őt, és kiírtom őt népem közül; és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. És ha a próféta megcsalatozik, amikor szól valamit, én, az Úr, csaltam meg azt a prófétát, és kinyújtom kezemet ellene, és elveszítem őt népem, Izráel közül. És viselik gonoszságuk büntetését: a próféta büntetése olyan lesz, mint annak büntetése, aki őhöz hasonlóan folyámodik; azért, hogy Izráel háza többé el ne tévelyedjék tőlem, és ne szennyeződjék meg többé minden vétkével, hanem hogy népemmé legyenek, én pedig Istenükké legyenek, ezt mondja az Úr Isten. Ezékiel 14:1–11.

Nashville-ben a laodiceai Hetednap Adventista egyházon belül azok, akik úgy hitetlenkedtek, mint Zakariás; akik „azt az álláspontot foglalták el, hogy nincs szükségünk arra, hogy csodákra és Isten hatalmának olyan nyilvánvaló megnyilvánulására tekintsünk, mint a korábbi napokban”, amint azt 1840-től 1844-ig terjedő időszak szemlélteti, azokkal fognak szembesülni, akik az adventizmuson kívül vannak, és akik számon kérik rajtuk, miért mulasztották el a figyelmeztetés megadását. Ők válnak a hamis béke és biztonság üzenetének „jelévé”, amely a bölcsek és a balgák szétválasztását jelzi, amint azt az exeteri táborgyűlés két egymással szemben álló sátra ábrázolja. A bálványimádás és a lázadás „jelét” hordozzák, míg Ezékiel az igazi prófétai figyelmeztető üzenetet hordozza. Az ostrom végén, amikor Jeruzsálem elpusztul, a vasárnaptörvényt jelképezve, a lázadás jele a fenevad bélyege, az engedelmesség jele pedig Isten pecsétje.

Az adventizmus számára a kegyelmi idő a vasárnaptörvénynél teljesen lezárul, és ott megjelenik az igazaknak és a gonoszoknak jele, akik ott meg vannak jelölve. A kegyelmi idő lezárulása a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvénynél előképezi a kegyelmi idő lezárulását, amikor Mihály felkel, és ott a sokaságok halálának jele Góg és Magóg által van ábrázolva.

És akik utazva áthaladnak azon a földön, ha valamelyik embercsontot lát, jelt állít mellé, míg az eltemetők el nem temetik azt Hamon-Góg völgyében. És a város neve is Hamóna lesz. Így tisztítják meg a földet. Ezékiel 39:15–16.

A szövetség jele Ezékiel harminchetedik fejezetében azonosítható, ahol az elszáradt csontok völgye életre kel, és a két bot egyesül. A csontok egy, az iszlámról szóló üzenet által kelnek életre, amelyet a négy szél jelképez, s ezáltal 1840. augusztus 11-ét előképezi. A két bot eggyé lesz, s így a második angyal üzenetének az éjféltől kiáltás üzenetével való egyesülését ábrázolja. A csontok az első angyal felhatalmazását jelentik, a két bot pedig a második angyal felhatalmazását. Ettől fogva Isten népe az Ő utolsó napokban kiválasztott szövetségi népe, akit János a száznegyvennégyezerként ábrázol.

És békességnek szövetségét kötöm velük; örökkévaló szövetség lesz az velük; elhelyezem őket, megsokasítom őket, és szenthelyemet örökre közéjük helyezem. Hajlékom is velük lesz; igen, Istenük lesznek, ők pedig az én népem lesznek. És megtudják a pogányok, hogy én, az Úr, megszenteltem Izráelt, amikor szenthelyem örökre közöttük lesz. Ezékiel 37:26–28.

Az istenség és az emberség egyesülését Isten Igéje többféleképpen ábrázolja, és ennek egyik szemléltetése az, amikor a „lélek fellegvára”, amely az ember magasabb természetében helyezkedik el, kapcsolódik Isten szentélyének fellegvárához. Amikor a mennyei trónterem, amely Isten fellegvárát jelképezi, egyesül az ember magasabb természetének fellegváraival, Isten népe „megszenteltetik”, és Ő „mindörökké közöttük lakozik”.

A harminchetedik fejezet után Ezékiel előadja a harmincnyolcadik és harminckilencedik fejezetet, ahol Gógot és Magógot az emberiség ama szövetségének jelképeiként tárgyalja, amely Isten választott szövetségi népén kívül áll. A negyvenedik fejezetben a harminchetedik fejezet szövetségi népe úgy jelenik meg, mint egy templom, amely betölti az egész földet. A harmincnyolcadiktól a negyvenedikig terjedő fejezetek Isten szövetségi népének felemelkedését ábrázolják az utolsó napokban, amint azt a 38-as és 40-es számok jelképezik.

Ezeket a dolgokat a következő cikkben folytatjuk.